

[Niels Nielsen.]

være, det tør jeg ikke sige noget om, men i det store og hele tror jeg, at den Form, der nu er fundet, og som de to Regeringspartier og Partiet Venstre er blevet enige om, tilfredsstiller baade Pressens berettigede Krav og det store Publikums berettigede Krav, og det er dette sidste, der er Hensigten med Lovforslaget. Ud fra den Betragtning skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

For saa vidt der fra anden Side stilles Forslag om Udvalg, er vi selvfølgelig villige til at gaa med til en Udvalgsbehandling, men jeg vil gerne sige allerede paa det nuværende Tidspunkt, at det bliver ikke en Udvalgsbehandling, der ender paa samme Maade, som det er sket tidligere, nemlig med, at Udvalgets Betænkning afgives Dagen før eller samme Dag, som Rigsdagen sendes hjem.

Stein: Jeg er naturligvis ganske enig med det ærede Medlem for 3die Kreds (Niels Nielsen) i, at det afgørende for Bedømmelsen af det foreliggende Lovforslag maa være Hensynet til Publikum, men i øvrigt er jeg ganske uenig med det ærede Medlem. Det Eksempel, som det ærede Medlem nævnte fra sin egen Valgkreds, tror jeg er en ren og skær Undtagelse, og jeg er ikke i Tvivl om, at i al Almindelighed vil Loven virke i to Retninger: som en Forbyrdelse for de annoncerende, fordi de bliver nødt til ogsaa at annoncere i Dagspressen, og hvor det ikke sker, som en Ulempe for Publikum, der netop ikke faar den lette Adgang til at finde de Bekendtgørelser, hvor man plejer at kunne finde dem.

Niels Nielsen: Over for det ærede Medlems sidste Udtalelse vil jeg henvise til, at der findes en hel Del Bekendtgørelser, som ingen ved, hvor man kan finde, og som i alt Fald ikke kan findes i lokale Blade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stein: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 49).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Det Lovforslag, jeg her ved har den Ære at forelægge for det høje Landsting, er ganske kortfattet. Det har følgende Ordlyd:

„Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden ophæves. Denne Lov træder i Kraft straks.“

Loven om Erhvervs- og Arbejdsfriheden blev i Samlingen 1928—29 vedtaget af Rigsdagen med en meget lille Majoritet. Kort Tid efter Vedtagelsen skete der imidlertid et Regeringsskifte, og allerede i Samlingen 1929—30 fremsatte min Forgænger som Handelsminister Forslag til Lovens Ophævelse. Forslaget blev vedtaget i Folketinget, men forkastedes i dette høje Ting. Senere har Forslaget to Gange været fremsat for Rigsdagen, uden at det dog er lykkedes at gennemføre det.

Naar jeg nu har fremsat Lovforslaget paa ny, er det ud fra den Opfattelse, at det vilde være med Urette, hvis man stadig opretholdt Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. Lovens hele Tendens føles som rettet mod Arbejderklassens Organisationer, men Loven vil i øvrigt ogsaa kunne vise sine uheldige Virkninger inden for Arbejdsgivernes Rækker, hvorfor det flere Gange saavel fra Arbejder- som fra Arbejdsgiverside er fremhævet, at man ønskede at faa denne Lov ud af Verden. Loven kan, saaledes som den er formuleret, kun virke til Skade for Organisationslivet, der har haft en saa afgørende Betydning for Arbejdsforholdene i vort Land.

Bestemmelserne i Loven er i det hele usikre og lidet heldigt affattet. Loven lader det staa hen i det uvisse, hvad det er man ønsker at forbyde og belægge med Straf, og det kan kun skabe Utryghed og Vanskeligheder. Loven overlader det i Virkeligheden ganske til Domstolene at være retsskabende, uanset at Loven, som nævnt, er en Straffelov. Det er da højst forstaaeligt, at man fra Dommerside har bedt sig fritaget for at udøve dette Skøn. Dommere, der i særlig Grad har Forudsætning